

บทที่ 6

สรุปผลการทดลอง

จากการทดลองทดสอบสารสกัดจากช่อใบลำไยที่แสดงอาการหงิก ลงบนต้นกล้าลำไยด้วยวิธีการต่าง ๆ ได้แก่การใช้เข็มขนาดเล็ก (micropin) การใช้คาร์โบรันดัมทำให้เกิดแผล การฉีดสารสกัด และการพ่นสารสกัดลงบนต้นกล้าลำไย นอกจากนี้การนำน้ำคั้นสด (sap) จากต้นหงิกฉีดลงบนต้นกล้าลำไยการนำสารละลายไรบดที่แช่ในแอลกอฮอล์ฉีดลงบนต้นกล้าลำไยซึ่งทุกกรรมวิธีที่ทดลองต้นกล้าลำไยไม่แสดงอาการหงิก ยกเว้นชุดควบคุมที่ทำการปล่อยไร สามารถทำให้ต้นกล้าลำไยแสดงอาการหงิกได้ตั้งแต่ 20-75 เปอร์เซ็นต์

จากการทดลองปล่อยไรลงบนต้นกล้าลำไยพันธุ์เบี้ยวเขียว หัว คอ และพันธุ์ชมพู อายุ 14 วัน จำนวน 20 ตัวต่อต้น ทิ้งไว้ 24 ชั่วโมง จากนั้นเขี่ยตัวเต็มวัยออก นับจำนวนไข่บนลำไยทุกพันธุ์ แล้วนำต้นกล้าลำไยเข้าสู่ควบคุมอุณหภูมิเป็นเวลา 1 สัปดาห์ พบว่าไข่ไรไม่ฟักที่อุณหภูมิ 15 องศาเซลเซียส ส่วนที่อุณหภูมิ 25 องศาเซลเซียส จำนวนไข่ไรที่ฟักบนลำไยพันธุ์ค้อมีค่ามากกว่าที่อุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียส และมากกว่าที่อุณหภูมิ 20 องศาเซลเซียส บนลำไยพันธุ์ชมพู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ แต่ไม่แตกต่างกันที่อุณหภูมิและพันธุ์อื่น ๆ

จากการทดลองปล่อยไรลงบนต้นกล้าลำไยพันธุ์เบี้ยวเขียว พันธุ์หัว พันธุ์คอ และพันธุ์ชมพู เพื่อหาอัตราการอยู่รอดของไร พบว่าพันธุ์ชมพู มีจำนวนไข่ จำนวนตัวอ่อน และจำนวนตัวเต็มวัย มากกว่าลำไยทุกพันธุ์ และแสดงอาการหงิกจำนวน 1 ต้นเท่ากับลำไยพันธุ์คอ ในขณะที่พันธุ์เบี้ยวเขียวแสดงอาการหงิกจำนวน 2 ต้น ส่วนในลำไยพันธุ์หัวไม่แสดงอาการหงิกเลย